

Ünnep az oviban – Állatok Világnapja

Újra izgalmas készülődéssel teltek napjaink, egyre többet beszélgettünk a közelgő „Zöld Ünnepek” egyikéről, melyet idén a nagycsoportosok készítettek elő.

Az állatokról képeket gyűjteni, mesét nézni és mesét mondani, élőhelyeiken felfedezni őket mindig nagy élmény a gyerekek számára, ezért sem éreztük nehéz feladatnak ennek a napnak a megszervezését.

A ráhangolódást már napokkal előtte egy bábjáték megtekintésével, „*A három kismalac*” című mesével kezdtük, kiváló bábművészek előadásában, mely nagy sikert aratott a gyerekek körében.

Ezt követően rajzpályázatot írtunk ki családok részére.

Nagy örömünkre igen sokakban felkeltettük az érdeklődést, mert egy-két nap elteltével már szép számmal hozták a szemet gyönyörködtető alkotásokat. De nemcsak rajzok, festmények, ragasztások készültek, voltak, akik barkácsoltak termésekből, krumpliból sünit, malacot, gesztenyéből lovat, zsiráfot, patisszonból teknősbékát, pókot, tobozból pillangót készítettek. Ámulattal vettük át és boldogan tervezgettük, hogyan rendezzük be kiállításunkat, melynek helyszínéként a tornaszobát jelöltük ki.

Néhány nap alatt varázsoltuk át két állatcsoport lakóhelyévé.

Az egyik a vadonélő állatoké lett, volt itt dzsungel, erdő, sivatag, hegyi patak, tenger, pálmafa, jéghegy. Természetesen állatokkal gazdagítva, mind-mind a megfelelő helyre téve.

A másik helyszín, melyet a kis hegyi patak fölött átívelő hídon lehetett megközelíteni a háziállatoké volt, baromfiudvarral, lóistállóval, legelővel. Itt is felsorakoztattuk a ház körül található állatok mindegyikét. Természetesen nagy segítségünkre voltak a gyerekek, akik szívesen hozták el otthonról kedvenc műanyag és plüss állataikat.

Képeket is gyűjtöttünk az állatokról melyből a középső csoportosok tablót ragasztottak rajzzal kiegészítve.

Amikor teljesen elkészültünk a kiállítással a gyerekeket korcsoportonként, CD-ről állathangokat hallgatva vezettük végig a helyszíneken és mutattuk be és beszéltük meg az ott látottakat. A kiállításról kifelé menet egy-egy állatos kártyával ajándékoztunk meg mindenkit, emlékeztetve erre a napra.

Az udvaron már szólt a zene, a „*Kacsatáncra*” közösen táncoltunk, új mozdulatokat tanulva.

Innen a nagycsoportosok vezetésével, akik mindvégig állatos fejdíszben voltak, egy mesejelenet bemutatására invitálták a többieket.

Mielőtt azonban erre sor került volna, egy meglepetés vendéget hozott Bea néni. Hófehér szőrű, édes kicsi kutyusát, *Csicsókát* mutatta be mindannyiunknak. Kissé megszeppenve túrta, hogy minden ovis gyerek egy-egy simogatással kedvesen üdvözölte. Amikor szabadon engedték Csicsókát, következhetett a

mesejelenet, melybe igyekeztünk mindenkit bevinni olyan formán, hogy állathangokat kellett utánozni a mesében szereplő állat láttán.

Ennek a jelenetnek a címe: „*Mese az eltévedt kisverébről*”. Hatalmas sikere volt, a nagyok óvó nénijük segítségével nagyon ügyesen játszották el.

Többen oda is szaladtak hozzánk átölelve bennünket, hogy milyen nagyon jól érezték magukat és mennyire tetszett a mese.

Délután a szülőkkel együtt újból végigjárhatták és már ők maguk, mutathatták be a sok-sok érdekességet és látnivalót, kínáló kiállítást. Hazavihették azt az emléklapot és egy állatot, ábrázoló mappát, melyet a szép alkotásokért kaptak ajándékba.

Másnapra meghívtuk az első osztályos gyerekeket is tanító nénijükkel együtt, ezzel is megkönnyítve az óvoda-iskola közti átmenetet. Nagy tetszést aratott számukra is, amit itt láttak, kedves szavakat írtak vendégkönyvünkbe.

Óvodásainkkal még napokig felkerestük ezt a nem mindennapi látványosságot.

Bódi Csabáné óvónő